

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАН

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан, сачињен у Бакуу 21. маја 2018. године, у оригиналу на српском, азербејџанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАН

Влада Републике Србије и Влада Републике Азербејџан (у даљем тексту Споразума „стране уговорнице“),

Имајући у виду да су Република Србија и Република Азербејџан чланице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године,

Потврђујући чињеницу да је Република Србија потписала, 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених Нација на Косову¹ о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (ЕСАА споразум);

У жељи да закључе споразум ради успостављања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље, договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс или измену и допуну Анекса, усвојену према члану 90. Конвенције и сваку измену Конвенције према члану 94. уколико су ти анекси и измене на снази за Републику Азербејџан и Републику Србију;

б) „Органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава за Републику Србију - Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије а за Републику Азербејџан, Државну агенцију за цивилно ваздухопловство у оквиру Министарства саобраћаја, комуникација и високих технологија Републике Азербејџан или, у оба случаја, свако лице или тело овлашћено да обавља сваку функцију коју сада обављају наведени органи надлежни за ваздушни саобраћај;

в) „Одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

г) „Тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

д) „Територија” у односу на државу има значење одређено чланом 2. Конвенције;

¹ (у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10. јуна 1999. године)

ђ) „Авио-превозилац”, „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, и „заустављане у некомерцијалне сврхе” имају појединачна значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

е) „Капацитет” у односу на:

- „ваздухоплов” означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на једној линији или делу линије;
- „уговорени саобраћај” означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на једној линији или делу линије;

ж) „Утврђене линије” означава линије које су утврђене или треба да се утврде у Анексу;

з) „Уговорени саобраћај” означава међународни ваздушни саобраћај који може да се обавља на утврђеним линијама, у складу са одредбама овог споразума.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена у овом споразуму ради успостављања и обављања редовног уговореног саобраћаја од стране одређених авио-превозилаца на линијама утврђеним у Анексу овог споразума, који представља његов саставни део.

2. Током обављања међународног уговореног саобраћаја, авио-превозилац кога одреди једна или друга страна уговорница ужива следећа права:

- а) да лети без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
- б) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;
- в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним у Анексу уз овај споразум ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да укрцава путнике, пртљаг, робу и пошту који се превозе уз накнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Техничка и комерцијална питања у вези са коришћењем ваздухоплова и превозом путника, пртљага и поште у уговореном саобраћају регулишу се споразумом између одређених авио-превозилаца а, уколико је неопходно, достављају се на одобрење органа надлежним за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

5. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу, ради пружања техничких услуга њиховим ваздухопловима на земљи, закључивати споразуме са предузећима државе друге стране уговорнице која поседују потребну дозволу за пружање таквих услуга на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да одреди авио-превозиоца или авио-превозиоце за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе писаним путем обавести другу страну уговорницу.

2. Друга страна уговорница, након што прими писано обавештење да је прва страна уговорница одредила авио-превозиоце, сходно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издаје сваком одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја (у даљем тексту: дозвола за обављање саобраћаја).

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да захтевају од авио-превозиоца кога је одредила друга страна уговорница да их увери, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да је оспособљен да испуни услове прописане националним законодавством које ти органи примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање саобраћаја или да одређеном авио-превозиоцу уведе услове које сматра неопходним у погледу коришћења права утврђених у члану 2. Споразума, ако није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.

5. Авио-превозилац који је на тај начин одређен и овлашћен може, у свако доба, да отпочне обављање уговореног саобраћаја под условом да се придржава одредби овог споразума.

Члан 4.

Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави авио-превозиоцу, кога је одредила друга страна уговорница, коришћење права утврђених у члану 2. овог Споразума или да уведе услове које сматра неопходним за коришћење тих права увек када:

- а) није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем;
- б) поменути одређени авио-превозилац не поштује национално законодавство стране уговорнице која даје та права;
- в) одређени авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај према условима прописаним овим споразумом.

2. Осим ако је неодложно повлачење, обустава или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, та права се користе тек након консултација са органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Такве консултације почињу у року од шездесет (60) дана од датума подношења захтева за консултације било које стране уговорнице, изузев ако се органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница друкчије не договоре.

Члан 5.

Накнаде корисника

Накнаде корисника и друге накнаде за коришћење аеродрома и његових капацитета, техничких и других средстава и услуга, као и све накнаде за коришћење средстава за ваздушну пловидбу, средстава и услуга комуникационих система, наплаћују се у складу са ценама и тарифама које се прикупљају од одређених авио-превозилаца држава страна уговорница на територији њихове државе.

Члан 6.

Ослобађање од царина и других дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у уговореном саобраћају користе одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови, залихе горива и мазива и залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су царинских дажбина и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе ваздухоплова остану на ваздухоплову док се поново не извезу.

2. Од царинских дажбина и такса ослобођени су:

- а) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице, у границама које утврде надлежни органи државе наведене стране уговорнице, за коришћење на ваздухоплову одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице који обавља уговорени саобраћај;
- б) опрема и резервни делови привремено унесени на територију државе једне стране уговорнице ради техничког одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користе одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;
- в) гориво и мазиво намењени за снабдевање ваздухоплова које за обављање уговореног саобраћаја користе одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, чак и када се те залихе користе на делу линије изнад територије државе друге стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов;
- г) потребна документа и обрасци са симболом авио-превозиоца која одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице користе и дели без накнаде, укључујући карте, авионске товарне листове и редовне бесплатне материјале намењене јавности (ред летења, програми за верне путнике, џепни водичи и сл.) а које је одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице увезао или увози на територију државе друге стране уговорнице у вези са обављањем уговореног саобраћаја.

3. Забрањено је користити материјале, залихе, резервне делове, као и документа наведена у ставу 2. овог члана у друге сврхе осим оних наведених у овом ставу. Материјали наведени у ставу 2. овог члана могу се ставити под надзор или контролу царинских органа, у складу са царинским прописима држава страна уговорница.

4. Опрема ваздухоплова, материјали, залихе или резервни делови задржани на ваздухоплову које, у уговореном саобраћају, користе одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз одобрење царинских

органа државе те стране уговорнице. У том случају се стављају под царинску контролу поменутих власти док се поново не извезу или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

5. Накнаде за пружене услуге, царињење и складиштење, наплаћују се у складу са законима и прописима држава страна уговорница.

Члан 7.

Принципи који регулишу обављање уговореног саобраћаја

1. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице имају правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја.

2. Приликом обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице како не би угрожавали саобраћај који обезбеђује наведени авио-превозилац.

3. Уговорени саобраћај који обављају одређени авио-превозиоци држава страна уговорница тесно је повезан са потребом за превозом на утврђеним линијама. Основни циљ сваког одређеног авио-превозиоца је обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника, робе и поште између територија њихових држава.

4. Одредбе о превозу путника (робе, поште) који се укрцавају или искрцавају на тачкама на утврђеним линијама на територији државе друге стране уговорнице и тачкама на територији треће државе морају да буду у складу са општим принципима да се капацитет односи на:

- а) захтеве саобраћаја за и од територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;
- б) захтеве саобраћаја у области кроз коју пролази уговорени саобраћај, након што се у обзир узме и саобраћај који обављају авио-превозиоци држава из те области; и
- в) захтеве за даља одредишта.

Члан 8.

Достављање статистичких података

1. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, такве информације које могу оправдано захтевати ради разматрања капацитета обезбеђеног у уговореном саобраћају од стране одређених авио-превозилаца државе стране уговорнице која је прва поменута у овом члану. Такви подаци обухватају информације које укључују детаље о обиму, распореду, о пореклу и одредишту у том уговореном саобраћају.

2. Сви додатни статистички подаци о ваздушном саобраћају који органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да захтевају од органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице предмет су, на захтев, заједничких разговора и договора између обе стране уговорнице.

Члан 9.

Примена националног законодавства

1. Национално законодавство државе једне стране уговорнице којим се регулише улазак на њену територију, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или саобраћај и навигација тих ваздухоплова, примењују се и на ваздухоплове авио-превозиоца које је одредила друга страна уговорница, док се налазе на територији државе прве стране уговорнице.

2. Национално законодавство државе једне стране уговорнице које се односи на долазак на њену територију, боравак и одлазак са њене територије путника, посаде, робе и поште, као што су формалности у вези са пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаду, робу и пошту ваздухоплова одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице док су на територији државе прве стране уговорнице.

Члан 10.

Директни транзит

1. Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен у ту сврху подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања против аката насиља, као и у случају забринутости за статус директног транзита.

2. Пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такси и накнада на територији државе те стране уговорнице.

Члан 11.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је једна страна уговорница издала или признала као важеће, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде и дозволе издате или признате према стандардима који су утврђени, према Конвенцији.

2. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издао или признао друга страна уговорница.

Члан 12.

Пренос средстава

1. Свака страна уговорница даје, на основу реципроцитета, одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да слободно пренесу вишак прихода који су наведени авио-превозиоци остварили у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

2. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са девизном курсом који се примењује на текуће трансакције. Овај пренос не подлеже никаквим накнадама, осим уобичајених накнада банака за такве трансакције.

3. У случају да постоји посебан споразум између страна уговорница о избегавању двоструког опорезивања за порезе на приход или капитал, важе одредбе тог споразума.

Члан 13.

Представништва авио-превозиоца

1. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да, у складу са националним законодавством државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведу и одржавају на територији државе друге стране уговорнице управно, техничко, оперативно и друго специјализовано особље које сматра потребним за обављање уговореног саобраћаја.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да самостално продаје услуге превоза коришћењем сопствених превозних докумената на територији државе друге стране уговорнице, а у складу са националним законодавством те државе. Продаја се може обављати у представништвима одређеног авио-превозиоца, или преко овлашћених агената продаје, који поседују одговарајућу дозволу за пружање наведених услуга.

Члан 14.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности у свакој области која се односи на ваздухопловна постројења, посаде, ваздухоплове или њихово коришћење које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана пријема таквог писаног захтева.

2. Ако, након консултација, наведених у ставу 1. овог члана једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој области наведеној у ставу 1. овог члана, а који одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, друга страна уговорница ће бити обавештена закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са стандардима. Уколико друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана или у дужем року који договоре стране уговорнице разменом писаних обавештења дипломатским каналима, ствара се основ за прву страну уговорницу да примени члан 4. овог Споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, сваки ваздухоплов које користе авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника те друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (у даљем тексту: „преглед на платформи”), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења ваздухоплова.

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

- а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница која врши преглед има право, у смислу члана 33. Конвенције, да изведе закључак да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или изнад минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу обављања прегледа на платформи неког ваздухоплова који користи авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца или авио-превозилаца, друга страна уговорница може да закључи да постоји озбиљна забринутост оне врсте која је наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја авио-превозиоца.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2 и 6. овог члана, прекида се када престане да постоји основ за предузимање тог поступка.

Члан 15.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза једне стране према другој страни да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловству, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу, 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који опслужују међународно цивилно ваздухопловство, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године или свих других међународних споразума о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству и техничким захтевима које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства, утврђеним Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе и технички захтеви примењују на стране уговорнице;

захтеваће да корисници ваздухоплова у њиховом регистру или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихових држава, као и корисници међународних аеродрома на територији њихових држава, поступају у складу с тим одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница може да захтева од корисника ваздухоплова да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству и захтеве наведене у ставу 3. овог члана, које се односе на улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница обезбеђује да се на њеној територији ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и примењују друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

Члан 16.

Тарифе

1. Тарифе одређених авио-превозилаца на утврђеним линијама између територија држава страна уговорница одређују се на разумном нивоу, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, интерес корисника, оправдану добит, врсту услуге, и када је то одговарајуће, тарифе других авио-превозилаца који обављају саобраћај на утврђеним линијама или делу утврђених линија.

2. Одређени авио-превозиоци могу да утврђују тарифе самостално, или, по сопственом избору, у међусобној сарадњи или сарадњи са другим авио-превозиоцима.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице могу да захтевају да се тарифе подносе на сагласност у њиховој одговарајућој форми. Тарифе се подносе најкасније тридесет (30) дана пре датума предложеног за увођење, осим уколико ти органи надлежни за ваздушни саобраћај не дозволе да се подношење врши у најкраћем могућем року.

4. Ако органи надлежни за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице захтевају подношење тарифе, иста ступа на снагу тек када буде одобрена. У случају да је рок за подношење скраћен, у складу са ставом 3. овог члана, период у којем се мора доставити обавештење о неслагању је краћи од тридесет (30) дана.

5. Ако се органи надлежни за ваздушни саобраћај не слажу око тарифа које су им поднете на сагласност у складу са одредбама овог члана, спор се решава према одредбама члана 21. овог споразума.

6. Када је предложено да органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или обе стране уговорнице интервенишу у вези тарифе која је

поднета на сагласност, основни циљ такве интервенције је:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа;
- б) заштита потрошача од цена које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја;
- в) заштита авио-превозилаца од цена у мери у којој су вештачки ниске због непосредних или посредних државних субвенција;
- г) заштите авио-превозилаца од ниских цена, уколико постоји доказ о намери да се елиминише конкуренција.

7. Тарифе које наплаћује одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице за превоз између територије државе друге стране уговорнице и територије треће државе подлеже одобрењу органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице и органа надлежних за ваздушни саобраћај одговарајуће треће државе. Међутим, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе прве стране уговорнице неће захтевати различите тарифе од тарифа авио-превозилаца своје државе за саобраћај између истих тачака. У складу са националним законодавствима држава страна уговорница, одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице подноси тарифе органу надлежном за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са захтевима тог органа. Уколико се надлежни органи не договоре о поднетој тарифи, они достављају обавештење о одбијању такве тарифе. Обавештење се доставља авио-превозиоцу најкасније петнаест (15) дана пре датума предвиђеног за увођење тарифа. У том случају одређени авио-превозилац који је поднео тарифе на сагласност може да уведе тарифе које наплаћује, за превоз између истих тачака на линији, одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице која га је одбила.

8. Тарифе које су утврђене према одредбама овог члана остају на снази док се не утврде нове тарифе.

Члан 17.

Консултације

1. У духу блиске сарадње, органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница консултују се повремено како би обезбедили да се одредбе овог Споразума примењују и спроводе на задовољавајући начин и, уколико је неопходно, да расправе претпостављене измене Споразума.

2. Свака страна уговорница може да захтева консултације које почињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писаног захтева, осим уколико органи надлежни за ваздушни саобраћај договоре продужење или скраћење овог периода.

Члан 18.

Измене и допуне споразума

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра за потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева консултације органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са чланом 17. овог споразума.

2. Измене и допуне Споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена.

3. Свака измена и допуна Анекса уз споразум може да се договори

између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Члан 19.

Усаглашеност са мултилатералним конвенцијама

Уколико на снагу ступи било каква општа мултилатерална конвенција која се односи на ваздушни саобраћај, а која утиче на односе држава страна уговорница, овај споразум се мења тако да се усклади са одредбама такве конвенције или споразума, у мери у којој су одредбе прихватиле државе обе стране уговорнице.

Члан 20.

Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у било ком тренутку, да достави другој страни уговорници писано обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво писано обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека наведеног рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је писано обавештење примљено четрнаест (14) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 21.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице га решавају преговорима између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. Ако наведени органи надлежни за ваздушни саобраћај не постигну договор, спор се решава дипломатским путем.

3. Ако стране уговорнице не реше спор у складу са ст. 1 и 2. овог члана, исти се, на захтев једне или друге стране уговорнице, подноси Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих двојицу одређује свака страна уговорница, а трећег одређују два тако одређена арбитра.

4. У случају да се спор поднесе на арбитражу, свака страна уговорница одређује једног арбитра у року од 60 дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење дипломатским путем којим се захтева арбитражни поступак, а трећи абитар се одређује у року од наредних 60 дана. Ако једна или друга страна уговорница не одреди арбитра у наведеном року или ако трећи абитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, у зависности од случаја. Међутим, абитар мора да буде држављанин државе која, у тренутку одређивања, има дипломатске односе да обе државе стране уговорнице. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин једне или друге стране уговорнице, потребна одређења треба да изврши потпредседник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства. Ако је потпредседник Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин државе једне или друге стране уговорнице, одређење треба да изврши најстарији члан Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства који није држављанин држава страна уговорница.

5. Трећи арбитар врши дужност председника Арбитражног суда.
6. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак.
7. Одлука Арбитражног суда је обавезујућа за обе стране уговорнице.
8. Свака страна уговорница сноси трошкове свога члана, као и свог представљања у арбитражном поступку. Трошкове председавајућег и све друге заједничке трошкове сноси равномерно стране уговорнице.

Члан 22.

Регистрација Споразума

Споразум, као и све његове измене и допуне, региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 23.

Ступање на снагу

Овај споразум се закључује на неодређени период времена и ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом једна страна уговорница обавештава другу страну уговорницу да су спроведене интерне процедуре потребне за његово ступање на снагу.

У потврду чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Бакуу дана 21.05 2018. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, азербејџанском и енглеском језику од којих су сви текстови подједнако аутентични.

У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАН

АНЕКС
СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЦАН

1. Линије које могу да користе одређени авио-превозиоци Републике Србије у оба правца:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Србији	Места у трећим државама	Места у Републици Азербејџан	Места у трећим државама

2. Линије које могу да користе одређени авио-превозиоци Републике Азербејџан у оба правца:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Азербејџан	Места у трећим државама	Места у Републици Србији	Места у трећим државама

1. Места међуслетања и места даље од територија држава страна уговорница могу да се изоставе на било ком сектору.

2. Авио-превозиоци могу да обављају саобраћај за места међуслетања и места даље без коришћења саобраћајних права између места у трећим државама и местима на територији државе друге стране уговорнице.

3. Право одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице да превози путнике, робу и пошту између места на територији државе друге стране уговорнице и места на територији треће државе (коришћење саобраћајних права пете слободе) подлеже посебном договору између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

4. Органи надлежни за ваздушни саобраћај договарају фреквенције и типове ваздухоплова које ће одређени авио-превозиоци држава страна уговорница користити у обављању уговореног саобраћаја.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Област ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Републике Азербејџан није уговорно регулисана.

Иницијатива за уређење односа са Азербејџаном је потекла од Државне администрације цивилног ваздухопловства, како би се коначно уредили билатерални односи у области ваздушног саобраћаја. Предлог је прихваћен и у непосредној комуникацији Директората цивилног ваздухопловства и Државне администрације цивилног ваздухопловства је договорено место и време одржавања преговора.

Влада је, на седници одржаној 28. јануара 2014. године, донела Закључак 05 Број: 018-721/2014 којим је потврђена Основа за вођење преговора у циљу закључења Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан, усвојена Закључком 05 Број: 7897/2012-1 од 16. новембра и усвојен иновирани текст Нацрта споразума.

Преговори у циљу закључења Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан, одржани су у Бакуу, 9 и 10. априла 2014. године. На преговорима је усаглашен и парафиран текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан и истовремено је потписан и Усаглашени записник којим се на уопштен начин дефинише поступање у периоду до ступања на снагу Споразума, што укључује и обим обављања директног редовног авио-превоза, али и могућност учешћа у аранжманима поделе кода.

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан потписали су, 21. маја 2018. године, у Бакуу, проф. др Зорана З. Михајловић, потпредседница Владе и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије и министар транспорта, комуникација и високих технологија Рамин Н.Гулузаде.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Републике Азербејџан и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум, поред тога што отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухопловне субјекте држава страна уговорница, свакако позитивно утиче и на унапређење економских односа између Републике Србије и Републике Азербејџан.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ
ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА
СПРОВОЂЕЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

За спровођење овог међународног уговора није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.